

FULL PARROQUIAL

Sant Andreu de Tona

CELEBRACIONS LITÚRGIQUES

Dilluns a tres quarts de NOU del matí, **Ofici de laudes**, i a les NOU, **Celebració de la Paraula i comunió eucarística**.

Dimarts, dimecres i divendres, a tres quarts de NOU del matí, **Ofici de laudes i Missa**.

El dijous, a 2/4 de SIS de la tarda, **Adoració eucarística**, i a les SET, **Missa vespertina**.

Dissabte dia 28,
A les SET del vespre, **Missa de vigília**, a la capella fonda.

Diumenge dia 1 de març,
Diumenge II de Quaresma

A les DEU del matí, **Missa matinal**. i a 1/4 d'UNA del migdia, **Missa solemne**, a la capella fonda.

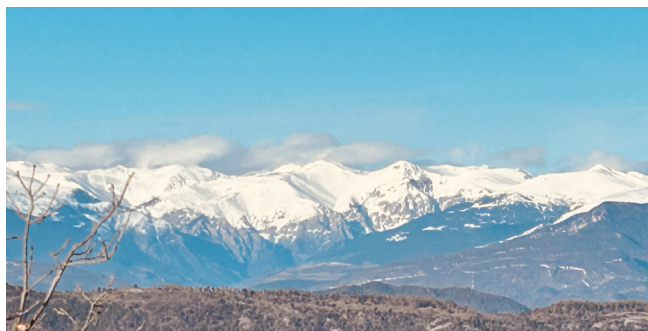
Els divendres de Quaresma són dies d'abstinència de menjar carn.

UNA ALTRA QUARESMA

En la mesura que anem fent anys, també anem comptabilitzant dies penitencials. Podríem fer-ne la simulació. Com els treballadors quan arriben al final de la vida laboral i fan recompte dels dies cotitzats. Però als ulls de Déu, el temps penitencial comptabilitza diferent.

Per altra banda, en l'Església Romana, el sentit penitencial ha anat a la baixa. Sobretot, des que la cristiandat va entrar en fallida. Potser perquè en la cultura europea contemporània ha pesat molt la vinculació de la culpa amb la neurosi que el freudianisme ha divulgat abastament. La penitència com a camí de conversió ha deixat de tenir públic. Quina diferència amb aquella consciència medieval, del crit dels dulcinians «poenitentiam agite», o de la mateixa Teresa de Jesús i els místics del psicologisme del segle XVII.

En el món modern, el puritanisme i el rigorisme han adoptat formes no religioses. I és que la penitència cristiana, a diferència de l'ascetisme estoic, neix del sentir-se estimats per Déu, impressionats per l'amor de Jesucrist en el misteri de la creu. Perquè el cor d'un cristià necessita ser amorosit i guarit, necessita deixar-se tocar per la gràcia de Déu.

Heus aquí el repte quaresmal pels cristians del segle XXI: Regenerar la nostra interioritat, la nostra manera de ser i estar en el món, la nostra esperança. No podem obviar la vulnerabilitat, i no cal flagelar-se amb la fase neuròtica dels nostres sentiments de culpa. En això, la literatura russa del segle XIX ens va deixar testimonis exquisits, d'una profunda mirada des de l'ànima humana, d'una sensibilitat confiada en la misericòrdia de Déu. Els relats d'un pelegrí rus, algunes pàgines dels germans Karamazov, Tostoi, Chejov...

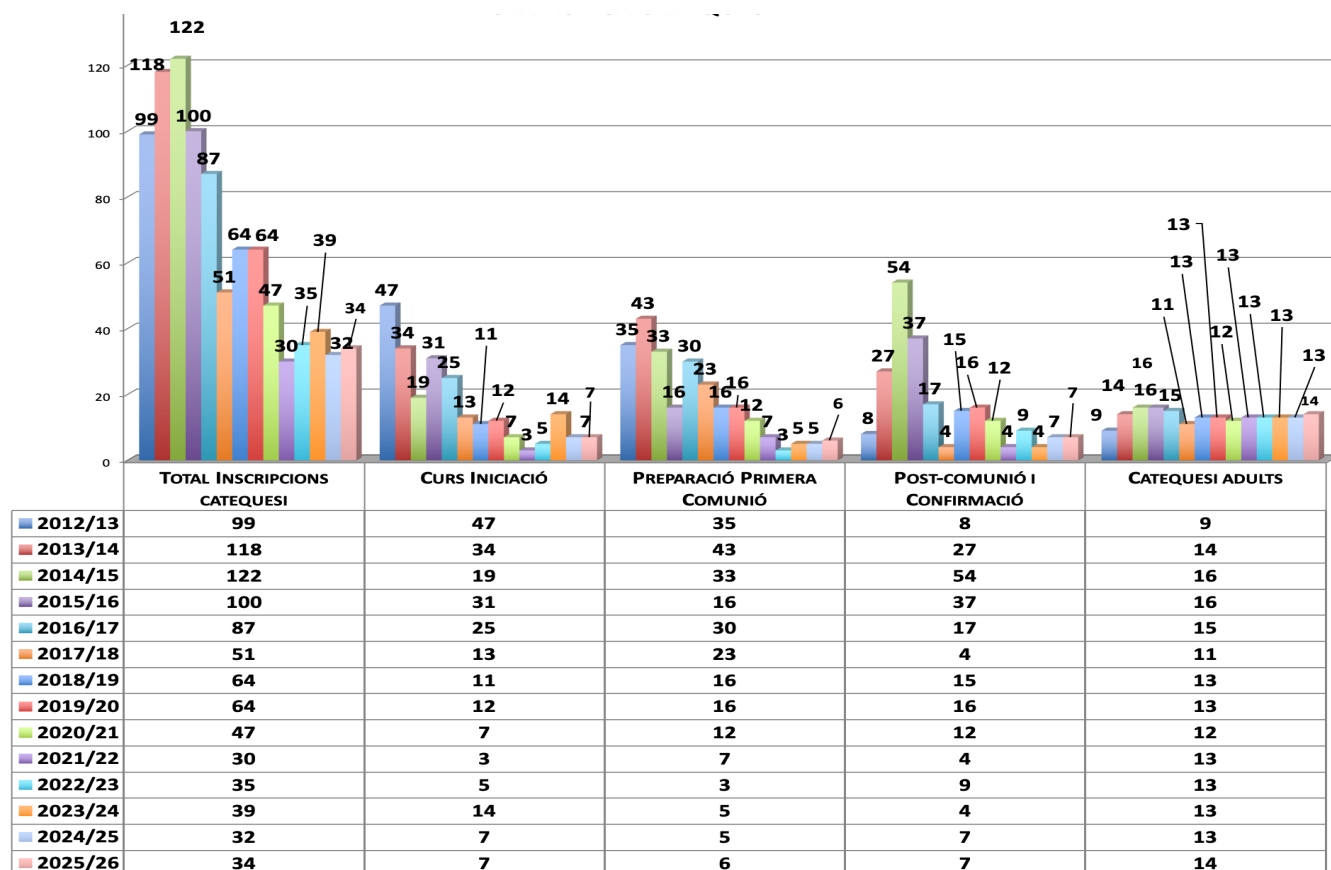
Josep Molist i Rifà, prevere.

DEFUNCIÓ

El ja passat 12 de gener de 2026, va morir a Oviedo, en Jesús Garriga Coma, de 94 anys. En Jesús havia nascut a Tona, on va viure fins als 23 anys. Feia molts anys que vivia a Astúries, on va ser responsable del Banc d'Aliments de la ciutat d'Oviedo.

Que reposi en la pau del Senyor.

LA CATEQUESI SOTA LA MIRADA ESTADÍSTICA

Aquesta estadística ens indica el procés que s'ha produït en cosa de pocs anys i que indica un salt en el canvi d'època. La segona dècada del segle va portar una baixada significativa en el nombre dels infants que s'inicien a la fe en la catequesi. Però el sotrac es va produir quan va venir la pandèmia. Va ser aleshores que va caure sobtadament el nombre dels catequitzats. En canvi, des d'aleshores, sembla que la tendència és estabilitzar-se. El percentatge d'infants i adolescents que participen en la catequesi es correspon amb el de la nostra zona pastoral i, per extensió, al conjunt de la diòcesi i, amb matisos, a tot el Principat de Catalunya. El món occidental ric i, molt específicament l'Europa liberal, es troba immersa en un procés de transformació a molts nivells que, naturalment, afecta la vida de l'Església. Estem passant pàgina a l'època de la cristiandat. Un indicador d'això és que, al mateix temps que baixa la participació de la massa social en la vida de l'Església (pocs baptismes d'infants, menys primeres comunions i confirmacions, poquíssims matrimonis sacramentals...), creix el nombre de catecúmens. És a dir, de persones adultes que demanen rebre el baptisme. En la nostra diòcesi aquesta realitat cada any creix significativament. I la tendència continua. Es tracta de gent del país, a qui els pares ja no van batejar. Curiosament, molts d'ells confessen que el referent per a la descoberta de la fe han estat les seves àvies. Potser per això, el nombre més estable i consolidat és el de la catequesi d'adults. En qualsevol cas, constatem que, els qui s'acullen a la vida de l'Església ho fan per convicció

INTENCIONS DE MISSES

Diumenge dia 22, a les deu del matí, pel poble. **I a 1/4 d'una del migdia**, pels difunts de la família Aguado Luena. **Dimarts dia 24**, per la Terea Ciuró Soler. **Dimecres dia 25**, per l'Eduardo Robles Ortega. **Dijous dia 26**, per en Francisco Carpio Arjona. **Divendres dia 27**, per en Joan Pérez Ruiz. **Dissabte dia 28**, per la Tera Mirambell Lleopart. **Diumenge dia 1, a les deu del matí**, pel poble. **I a 1/4 d'una del migdia**, per en Josep Codina Soler.

La col·lecta de diumenge passat, dia 15 de febrer, va ser de 307,56€.